EDIȚIA II

Anul I. — No. 49. In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. Luni 10, Marți 11 Octomvrie 1888.

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strĕin în casă.

V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĕĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ
pe 1 an . . Lei 30
„ 6 lunĭ . . „ 16
„ 3 „ . . „ 10
Strĕinătate Lei 50
Inserțiĭ și reclame
linia . . . Lei 2
Anunciurĭ pe pag. IV.
linia . . . 00 b.

Dăm acĭ numele candidaților pentru care amiciĭ noștri vor vota în unele colegiurĭ principale.

Precum se vede, eĭ nu aparțin unuĭ singur partid ci reprezintă maĭ ales lupta fără preget contra ambelor colectivitățĭ, adică contra guvernuluĭ personal, luptă ce are de scop de a face ca Țara să redevie stăpână pe sine.

Cameră.—Colegiul I.

Iașĭ

Vogoride Konaki.
Const. Corjescu.
Colonel Langa.
Emil Mavrocordat.

Colegiul II.

Miltiade Tzoni.
Nicolae Ionescu.
Nic. Ceaur Aslan.
George Panu.
A. I. Drăghicĭ.
Alex. Cantacuzin Pașcanu.

Cameră.—Colegiul I.

Covurluĭ

Lascar Catargi.
Mihail Cogălniceanu.

Colegiul II.

G. Robescu.
M. Pacu.
Virgiliŭ Poenaru.

Colegiul III.

C. Ressu.

Colegiul I.

Ilfov

Dem. Brătianu.
Nicolae Blaramberg.
G. Vernescu.

Bucurescĭ, 10 Octomvrie

Aliațiĭ de mâine

Nu 'șĭ poate cine-va închipui un spectacol maĭ ridicol de cât lupta ce s'a încins între junimiștĭ și colectiviștĭ.

Când te ducĭ la o întrunire junimisto-conservatoare vezĭ pe junimiștĭ atacând pe întrecute guvernul de jaf și de minciună al luĭ Ioan Brătianu, uitând cu totul că eĭ aŭ fost sprijinitoriĭ ceĭ maĭ aprigĭ aĭ regimuluĭ colectivist, că aŭ fost anĭ de-a rândul aleșĭ, miluițĭ, căpătuițĭ de ministerul trecut.

Când te ducĭ la o întrunire colectivistă vezĭ pe colectiviștĭ infierând guvernul personal și partidele care nu se reazămă de cât pe Palat, uitând că și eĭ aŭ fost un guvern personal, că și eĭ perduseră orĭ-ce trecere în Țară și nu se susțineaŭ de cât prin slugărnicia lor față cu Tronul și cu puterniciĭ lor protectorĭ de la Berlin.

Dar, orĭ-care ar fi certele între junimiștĭ și colectiviștĭ în momentul de față, un lucru rĕmâne vederat: la urma urmelor aceste două grupurĭ se vor înțelege, se vor îmbrățișa și vor împărți în mod frățesc foloasele putereĭ.

Origina lor necurată, tendințele lor streine, toate sunt la dânșiĭ identice.

Junimiștiĭ s'aŭ născut din descompunerea partiduluĭ conservator, colectiviștiĭ aŭ eșit din descompunerea partiduluĭ liberal; și uniĭ și alțiĭ s'aŭ deosebit din cele-l-alte grupărĭ politice carĭ s'aŭ format în Țara noastră prin oarba supunere la poruncele Palatuluĭ.

Junimea ca și colectivitatea brătienistă s'aŭ fălit în tot-d'a-una cu un cinism revoltător că urmăresc politica Regeluĭ Carol, adică aceia carĭ constă în a face din România o vasală a Germanieĭ.

Iată afinitățile carĭ există între ambele grupurĭ; dar afară de aceasta există între eĭ o legătură încă maĭ intimă care, chiar de n'ar fi nicĭ o asemĕnare de ideĭ între eĭ, le-ar uni împreună; ambele colectivitățĭ, cea albă și cea roșie, se compun numaĭ de oamenĭ carĭ aŭ renunțat de mult la liberul lor arbitru, care aŭ îmbrăcat livreaoa Palatuluĭ și aŭ învĕțat a ghici, înainte chiar să o exprime, voința Stăpânuluĭ.

Slavă Domnuluĭ, fapte nu ne lipsesc pentru a dovedi esactitatea acesteĭ asertiunĭ.

Așa, de pildă, junimiștiĭ aŭ fost cu drept cuvênt considerațĭ ca aripa cea maĭ reacționară a conservatorilor; sub ministerul Lascar Catargiu, atacurile liberalilor eraŭ maĭ cu seamă îndreptățite contra junimiștilor; eĭ, cu apucăturile lor tot-o-dată autoritare și streine, făcuseră guvernul conservator impopular.

Prin urmare nimenĭ în țara noastră nu era maĭ departe de liberalĭ de cât junimiștiĭ. Cu toate acestea, în ziua în care Stăpânul le-aŭ poruncit de a da mâna liberalilor ceĭ maĭ pățițĭ, eĭ s'aŭ închinat până la pământ și s'aŭ agățat de poalele luĭ Ioan Brătianu.

Tot ast-fel colectiviștiĭ deși eraŭ departe de junimiștĭ, îndată ce Regele le-aŭ poruncit, i-aŭ numit în funcțiunĭ, i-aŭ susținut la alegerĭ, le-aŭ propus chiar câte-va portofoliurĭ ministeriale.

Aceste fapte netăgăduite ne îndreptățesc a spune, că, îndată ce Regele Carol va porunci celor două colectivitățĭ să se unească, ele vor rĕspunde cu smerenia lor obicĭnuită: „Așa să fie, Măria ta, noĭ n'avem nicĭ patrie, nicĭ lege, nicĭ partid, nicĭ convicțiunĭ; alfa și omega ale politiceĭ noastre sunt supunerea la poftele a-tot-puternicieĭ Tale.“ D-nul Carp se va arunca atuncĭ în brațele cumnatuluĭ sĕŭ Dimitrie Sturdza și comedia va fi jucată.

Ceasul în care se va face această alianță între junimiștĭ și colectiviștĭ nu se știe încă. Ceea ce rĕmâne însă necontestat e *că alianța se va face.* Noĭ uniĭ credem că Stăpânul ambelor colectivitățĭ le va da lozinca de împreunare, când, se va teme că junimiștiĭ în sînul partiduluĭ conservator și colectiviștiĭ în sînul partiduluĭ liberal vor fi prea slabĭ spre a rezista curentuluĭ anti-german, care încetul cu încetul trebue să cuprinză și pe conservatoriĭ și pe liberaliĭ iubitorĭ de Țară și când va vedea că, numaĭ împreunând ambele colectivitățĭ, El va putea împedica ajungerea la putere a elementelor independente.

Suntem în ajunulalegerilor; alegĕtorilor le aparține decĭ de a se pronunța în contra complotuluĭ care se urzește.

Noĭ carĭ n'avem nicĭ un interes de partid saŭ de persoane în aceste alegerĭ, dar carĭ ne iubim peste toate Țara și urâm Streinul, vom zice alegĕtorilor:

„Fraților! Astă-zĭ nu poate fi vorba nicĭ de conservatorĭ, nicĭ de liberalĭ, nicĭ chiar de socialiștĭ, în fața primejdieĭ care amenință neatârnarea noastră a tutulor. Lăsațĭ la o parte simpatiele și urele voastre; nu vĕ ocupațĭ de listele întocmite, de comitetele fără mandat; votațĭ contra tuturor membrilor ambelor colectivitățĭ carĭ astă-zĭ se prefac că sunt dușmane și mâine în Cameră se vor uni sub direcțiunea Palatuluĭ; votațĭ pentru toțĭ dușmaniĭ colectivităților, fie eĭ conservatorĭ independențĭ, liberalĭ orĭ socialiștĭ.

Lozinca noastră a tutulor trebue să fie:

Jos colectivitățile roșiĭ și albe!
Jos junimiștiĭ și colectiviștiĭ!
Jos slugele Palatuluĭ!
Parlamentul să nu fie al Streinuluĭ ci al Țĕreĭ!

GENERALUL DODA ȘI REGELE CAROL

Am stat maĭ multe zile la țară și nu am putut citi nicĭ un ziar. Posta rurală este o adevĕrată mistificațiune. Abonatul nu primește ziarul sĕŭ de cât după ce sub-prefectul, ajutorul sĕŭ, primarul și chiar notarul îl citesc.

Din întâmplare mi-a căzut erĭ sub ochĭ *Epoca* din 29 Septemvrie, și un sentiment de profundă indignațiune m'a cuprins la citirea articoluluĭ intitulat *„Generalul Doda“.*

Voiŭ relata faptul, voiŭ cita câte-va rândurĭ din acel articol, și sunt convins că lectoriĭ meĭ vor striga cu mine: *„Biată Epocă! De unde a plecat și unde a ajuns“.*

Toțĭ cunoaștem procesul intentat de guvernul unguresc Generaluluĭ Doda și scandalosul verdict pronunțat de juriu contra acestuĭ valoros apĕrător al Românismuluĭ de dincolo de Carpațĭ.

Se pretinde (nu am nicĭ un interes a controla veracitatea aceste știrĭ) că în urma condamnăreĭ Generaluluĭ Doda la duoĭ anĭ de închisoare, Majestatea Sa ar fi oferit bravuluĭ Veteran ospitalitatea pe teritoriul nostru pentru a se sustrage pedepseĭ pronunțată contra luĭ.

Această regală propunere a inspirat pe unul din redactoriĭ *Epoceĭ* și cu condeiul lingușireĭ a scris următoarele rândurĭ:

„E frumoasă, e mărinimoasă, e demnă de toate laudele hotărârea unuĭ Rege care întinde mâna orĭ căruĭ Român asuprit.“

Autorul acestor cădelnițărĭ, care nu a avut curagiul a iscăli articolul sĕŭ, bine-voiască a rĕspunde dacă: **frumoasă e, mărinimoasă e, demnă de toate laudele e purtarea acestuĭ Rege care a tolerat expulsarea maĭ multor Românĭ de pe teritoriul Românieĭ liberă și independinte?**

Carol I, pentru a complace guvernuluĭ austro-ungar, a permis luĭ Ioan Brătianu să gonească peste hotar pe Ciurcu, Săcășanu, Ocășanu, Droc-Banciulescu, toțĭ Românĭ domiciliațĭ cu familiele lor în Bucureștĭ.

Regele Carol, supusul aliat al Ungurilor care aŭ țintuit jugul robieĭ pe gâtul a patru milioane de Românĭ, întinzênd mâna Generaluluĭ Doda a căruĭ viață a fost o luptă perpetuă în favoarea Românismuluĭ!

— Ce amară ironie!!

Voiŭ cita încă o frază nenorocită din acest nenorocit articol.

„Dacă s'ar fi aprins din această „pricină toată ţara ungurească şi „dacă Regele drept rĕspuns ar fi „priimit chiar în armata noastră pe „Generalul Doda, n'ar fi găsit de „cât cuvinte de laudă pentru aceĭ ce „aŭ îndemnat pe Rege la o asemenea faptă şi pentru Suveranul care „a îndeplinit'o“

Auziţĭ vĕ rog:

Carol I care, ca Şef suprem al Armateĭ, a rĕsplătit pe trădătorĭ şi pe necinstiţĭ, care a lovit pe credincioşĭ şi pe cinstiţĭ, invitând pe Generalul Doda a intra în armată între generalul Pilat şi colonelul Candiano!

Sfârşesc rugând pe Epociştiĭ neodinasticĭ să'mĭ permită a le da sfatul următor:

„Nu vĕ prea îndoiţĭ şira spinăreĭ înaintea Aceluia pe care nu de mult l'aţĭ somat să se plece saŭ să plece.

El nicĭ nu s'a plecat, nicĭ nu a plecat; iar Voĭ mereŭ vĕ plecaţĭ.“

Alex. V. Beldimanu.

Afacerea Stănciulescu

Căpitanul Stănciulescu va compare înaintea consiliuluĭ de rĕsboiŭ la 18 Octomvrie viitor, spre a rĕspunde de numeroasele delicte ce le-a comis în calitate de comandant al corpuluĭ de sergenţĭ aĭ oraşuluĭ.

Iată după *l'Indép. roumaine* principalele capete de acuzaţie formulate în rechizitorul dresat de maiorul Ghergne, comisar regal pe lângă consiliul de rĕsboiŭ.

1) Stănciulescu e acuzat că a falsificat ştatele corpuluĭ de sergenţĭ şi astfel a frustrat comuna de peste 2.000 fr. pe lună.

Stănciulescu a procedat foarte abil la această operaţie. In loc de a marca numĕrul sergenţilor prezenţĭ, el trecea în fie-care lună în ştate 30—40 sergenţĭ ce nu esistaŭ.

Se ştie că fie-care sergent e plătit de comuna Bucureştĭ cu 60 fr. pe lună; de 30 orĭ dă suma de 1.800 francĭ pe lună, ceea ce face pe an 21.600 fr.

Asta a durat 3 anĭ. Costă pe comună 64.800 fr.

2) Stănciulescu e acuzat că a furat 2.800 fr. pentru 60 uniforme ce le-a vîndut comuneĭ Galaţilor.

D. Lupu Costache, ex-prefect de Covurluiŭ, a cerut d-luĭ Moruzi să 'ĭ vîndă 60 uniforme de sergenţĭ de oraş. D-nul Moruzi a însărcinat cu aceasta pe Stănciulescu; acesta a trimes uniformele, dar banĭ i-a băgat în punga sa.

3) Stănciulescu e acuzat că a furat o sumă de peste 3.000 fr. pentru repararea uniformelor de sergenţĭ; el a băgat banĭ în pungă şi sergenţiĭ aŭ primit ordinul luĭ Stănciulescu să 'şĭ repare eĭ înşuşĭ uniformele.

4) Stănciulescu e acuzat că a primit o sumă oare-care spre a cumpĕra postav pentru confecţionarea unor uniforme noĭ. S'a constatat că Stănciulescu a cumpĕrat postavul la Braşov; în loc să plătească 2.800 fr., cum a trecut în registre, el a cheltuit numaĭ ca la 1.200 fr.

5) Stănciulescu e acuzat că a furat din banĭ pentru furnitura şi reparaţia cismelor.

6) Stănciulescu e acuzat că a furat suma de 750 fr. oferiţĭ de prefectul poliţiiĭ ca gratificaţie. S'a constatat prin depunerile sergenţilor că n'aŭ primit nicĭ o gratificaţie şi că Stănciulescu a băgat banĭ în buzunar.

7) Stănciulescu e acuzat că a furat 1.200 francĭ din vînzarea unor uniforme vechĭ la ovreĭ.

Stănciulescu a trecut în registre că vînduse uniformele vechĭ cu preţul de 1500 francĭ, pe când în realitate le vînduse pentru 2.700 fr.

Ovreul, căruia Stănciulescu i-a vîndut uniformele, şi-a făcut depunerea în acest înţeles.

8) Stănciulescu e acuzat că a sustras o parte din suma de 2.500 fr. dată din fondurile secrete pentru hrana sergenţilor de oraş de noapte, concentraţĭ pentru zilele de 14 şi 15 Martie trecut.

Căpitanul a făcut să i se plătească 2.500 fr. pe când în realitate nu cheltuise de cât 1.200.

Cum se vede, Stănciulescu nu 'şĭ-a perdut timpul!

AFACEREA MIULESCU

Afacerea Miulescu e în ajun de a intra într'o nouă fasă.

Ziarul *Resboiul* a adus ştirea că d. C. G. Costaforu, ar fi reclamat parchetuluĭ cerênd numele autorilor comunicatuluĭ apĕrut în *Monitorul oficial* în afacerea crimeĭ din str. Soareluĭ, un comunicat care are insinuărĭ calomnioase la adresa sa.

Voinţa Naţională, organ adineaurĭ *oficios* se miră şi zice: „ciudat lucru ca un advocat şi aspirant la deputăţie, ba încă ceva maĭ mult, un ziarist, să nu ştie cine este autorul comunicatelor apărute în *Monitorul oficial*.

Iar d. C. G Costaforu vine şi ne spune prin ultima *Scrisoare a Sĕptămâneĭ*.

„Legea însă 'mĭ leagă mâinele în contra calomnieĭ prin *Monitor* şi nu pot chiema pe ministrul justiţieĭ ca calomniator prin presă înaintea Curţeĭ cu juraţĭ.“

Noĭ nu suntem nicĭ de pĕrerea *Voinţeĭ Naţionale* şi nicĭ de acea a d-luĭ C. G Costaforu, care crezêndu-se pus în imposibilitate de a reclama contra *Monitoruluĭ* aşteaptă precum o spune d-sa clar, ca să fie tras în judecată şi când va ieşi lumina adevĕrată în afacerea Miulescu.

Noĭ suntem convinşĭ că guvernul, care cunoaşte bine, că declaraţiile luĭ G. Soare sunt adevĕrate, care ştie pentru ce G. Soare a retractat cele zise, lucru ce n'a putut face contra zdrobitoarelor dovezĭ ce există contra luĭ, guvernul, zicem noĭ, nu va face proces d-luĭ C. G. Costaforu şi el va rĕmânea *pe nedrept* calomniat, afacerea va rĕmâne muşama, pe când Miulescu se va alege cel mult cu o graţiare; căcĭ din dosar reese în chip neîndoelnic nevinovăţia luĭ.

De aceea credem noĭ că nobilul tînĕr d. Costaforu, care şi-a pus în o afacere atât de dreaptă şi umană onoarea în joc, prin clevetirile ambelor colectivităţĭ e dator ca să chieme în judecată ziarul oficios, care spre înjosirea luĭ a alunecat pe povârnişul calomniilor.

Iată pĕrerea noastră.

Comunicatele se publică în partea *neoficială* a *Monitoruluĭ oficial*. Decĭ ele nu sunt acte oficiale şi directorul *Monitoruluĭ* are să rĕspundă faţă cu justiţia în conformitate cu legea preseĭ.

Poate crede în adevĕr cine-va că un act iscălit de inspectorul poliţienesc apărut în *Monitor* este un act *oficial*, şi că conclusiunile fantastice ale inspectoruluĭ Ianolescu sunt conclusiunĭ oficialĭ?

Dacă cine-va e ministru, el nu poate insulta şi calomnia prin *Monitor* şi pentru acte ce nu staŭ în partea *oficială* a *Monitoruluĭ oficial*, *persoanele* sunt considerate ca private şi sunt respunzĕtoare.

Pĕrerea noastră este decĭ că d. C. G. Costaforu, în interesul adevĕruluĭ, trebue să intenteze proces *Monitoruluĭ*.

O SCRISOARE A PRINŢULUĬ G. BIBESCU

S'a rĕspândit zgomotul că mi-aşĭ pune candidatura la Craiova, Gorj, T.-Severin. Ţin să declar că acest zgomot este cu desăvêrşire fără nicĭ un temeiŭ.

Interesele cărora mĕ consacrez în acest moment în scopul participăreĭ Românieĭ la Exposiţiunea Universală din 1889, nu numaĭ că 'mĭ iaŭ timpul, dar îmĭ impun şi datoriĭ de la care nu mĕ pot sustrage.

Cea întâiŭ este de a dovedi pe deplin că scopul ce'l urmăresc împreună cu comitetul, în care toate culorile politice fără deosebire sunt representate, este o operă cu desĕvêrşire naţională care nu tinde de cât la avantagele de care pot să se bucure industriaşiĭ şi agricultoriĭ şi prin urmare comerţul Românieĭ. Această dovadă o daŭ nepunêndu-mĭ candidatura nicĭ pentru Cameră nicĭ pentru Senat, fiind bine încredinţat că, pentru orĭ-ce spirit serios şi fără părtinire, ea va fi îndestulătoare.

A doua datorie a mea este de a pune totul în lucrare spre a încredinţa pe guvern că există la noĭ un curent hotărît în favoarea Exposiţiuneĭ, şi de al decide să dea sprijinul sĕŭ iniţiativeĭ private după cum fac şi alte guverne care totuşĭ aŭ refuzat invitarea Francieĭ. A refuza acest sprijin ar fi să dovedească în privinţa producĕtoruluĭ român o nepăsare, pe care, fără îndoială, guvernul român nu o are.

Eĭ bine, iată fapte care pot să nască această convingere: cu toată vacanţa, cu tot timpul alegerilor în nişte momente în care Românul nu trăieşte de cât pentru politică, numĕrul espunătorilor, fără ceĭ din districte ale căror nume nu le avem încă—se urcă la 142; după alegerĭ vor fi de 2—300. Lista de sub-scripţie deschisă acum 15 zile trece în acest moment peste suma de 30,000 fr. Această sumă se va îndoi îndată ce se va întinde sub-scripţia şi în districte.

Departe de mine gândul că noĭ am putea avea scopul de a lupta cu naţiunile marĭ industriale; dar pe un teren maĭ modest, socotesc că nimenĭ n'ar putea refuza Românieĭ legitima ambiţiune d'a i-se preţui ţesĕturile, broderiile, postavurile, costumele, blănile, pieile, olăriile, ceramica sa etc. produsele agricultureĭ sale, a viilor şi a pădurilor; acele ale minelor, lignitul, petroliul, chilimbariul, ipsosul, sarea; operile artiştilor, lucrările rarĭ şi frumoase ale mânăstirilor şi bisericilor. România nu are dreptul să se ucidă singură stând nepăsătoare, lăsêndu-se necunoscută, sustrăgêndu-se întru cât-va de la ora în care toate naţiunile din lume — cele maĭ marĭ ca şi cele maĭ micĭ — vor figura pe câmpia luĭ Marte de la Paris, în lupta pacifică, acea mare sĕrbătoare a inteligenţeĭ omeneştĭ, la care Francia le-a invitat.

O naţiune care are viaţă trebue să dea dovezĭ de vitalitatea sa, să prindă cu grăbire o ocaziune aşa de rară cum e Expoziţiunea Universală de la Paris pentru a se amesteca printre cele-l'alte naţiunĭ, pentru a se face cunoscută şi apreciată, spre a vedea, studia şi a trage foloase din progresele îndeplinite. Guvernele Belgieĭ, Spanieĭ, Portugalieĭ, Norvegieĭ şi Rusieĭ, aŭ înţeles aşa de bine acest adevĕr, în cât, cu toate că nu iaŭ parte oficială la Expoziţiune, aŭ acordat fără hesitare, iniţiativeĭ private, subvenţiunĭ: Belgia 600,000 fr. Spania 500,000, Portugalia 300,000, Norvegia 137,000 şi altele încă, pentru că aceste guverne aŭ recunoscut că acolo unde iniţiativa privată trebue să reprezinte ţara, acolo se află în joc şi drapelul naţiuneĭ, şi că onoarea, afară de interesul lor propriŭ, le dicta să ajute conaţionalilor lor ca să se prezinte la întâlnirea popoarelor în condiţiunĭ favorabile.

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL“

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

PARTEA ÎNTAIA

Piraţiĭ Seneĭ

Capitolul I

Un apus de soare

10

Un corp mare, lung ca un pom; un corp care, în umbra ce se mărea, se amesteca cu arboriĭ, şi al căruia pĕr atinseră foile; încredinţat că este singur, individul care se arată aşa de repede 'şĭ puse două degete în gură şi flueră sfîrşind cu un fel de tremurătură a fluerului; pe urmă puind mâinele în faţa ochilor, privi pe Sena, şi vĕzînd că se arĕta de cea-l'altă parte a râuluĭ o luntre mare în care eraŭ douĭ oamenĭ, zise:

— Iată-l!

Şi desfăcêndu-şĭ compasul picioarelor sale cele lungĭ, el se îndreptă prin pădure spre marginea insuleĭ. In câteva minute ajunse la o mică cârciumă ale căreia uşĭ şi ferestre eraŭ închise... el maĭ flueră odată.

Indată şi ca prin farmec, părînd a eşi din pămînt, din erburĭ, şi din apă, treĭ indivizĭ se arĕtară şi se îndreptară tîrîndu-se, spre uşa cârciumeĭ în faţa căreia se arĕta conturul cel lung al aceluia care fluerase. — In momentul cînd eĭ ajunseră lângă dînsul, el le zise:

— Iată-vĕ, sunt toţĭ gata?

— Da. Petite este pe lângă casă.

— A stat mereŭ acolo?

— Când ea este pusă la pîndă, nu e nicĭ un pericol că se va mişca!

Acela care rĕspundea celuĭ care fluerase era cu totul deosebit de cel-l'alt.

Cel d'întâiŭ era urît; nu vrem să zicem că cel-l'alt era un înger... orĭ-cine poate judeca.

Ceĭ care 'l cunoşteaŭ îl numeaŭ Gros-Bouleau din cauza rotunjimeĭ şoldurilor sale. — Era de statură mijlocie, dar o îngrăşare timpurie şi urîcioasă îl umflase; politicoşiĭ, care mint câte odată, ziceaŭ că e gras; dar noĭ cărora ne place a spune adevĕrul pe faţă, zicem că era buhăit. Pe faţa luĭ cea mare, lucea doĭ ochĭ rătunzĭ fără gene, nasul gros, încovoiat, gura buzată şi cu bube era strîmbă, bărbia era înfundată în patru încreţiturĭ de grăsime care 'ĭ atîrna pe stomac; ţeasta capuluĭ sĕŭ secerată de o pleşuvie înainte de vreme avea împrejur e coroană de pĕr negru.

După ce l'am înfăţişat lectorilor pe cel d'al doilea, trebue să le înfăţişem şi pe cel d'întâiŭ: îl numeaŭ Lalongueur.

Am spus-o, era nalt şi uscat ca un pleop, acuma iată şi despre înfăţişare: nasul turtit, ochiĭ rotunzĭ şi cu pleopele roşiĭ, fără gene şi fără sprîncene, subt marile luĭ nărĭ, o grămadă de perĭ dreptĭ şi ţepenĭ ca mustăţile de pisică; gura fără buze ca de peşte; pĕrul roşu şi sbârlit; fruntea osoasă; gâtul roşcat şi cu vine albastre.

Lalongueur şi Grosbouleau eraŭ îmbrăcaţĭ cu câte o cămaşe de marinar, şi cu o caschettă.

— Duceţi vĕ numaĭ de cât la casă, zise Lolangueur celor-l'alţĭ doĭ indivizĭ, noĭ vĕ vom întâlni numaĭ de cât împreună cu baronul. Daţĭ târcoale prin prejur, pentru că sunt patrule la fie care moment de cînd cu afacerea pe care am făcut-o în casa de lângă punte.

— Să plecăm fie-care într'o parte.

Da, Nitard să se ducă spre braţul cel mare; tu, de partea cea-l'altă.

— Unde am să întâlnesc pe Lichet? întrebă acela pe care 'l numea Nitard.

— La casă... şi maĭ ales nu spune luĭ Petite.

— Bun!

Nitard şi Lichet se îndreptară fie-care spre locul unde 'ĭ trimesese.

Când Grosbouleau şi Lalongueur rĕmaseră singurĭ, cel din urmă se aşeză lângă tovarăşul sĕŭ şi 'ĭ zise:

— Ce aĭ tu astăzĭ, tu eştĭ îngrijat?

— Ce am... ce am... am că asta merge numaĭ pe jumĕtate... s'ar putea face multe treburĭ... şi nu se face nimic... numaĭ îţĭ puĭ pielea în joc în fie-care zi maĭ mult.

— Pentru ce?

— Pentru ce; pentru că nu e organizaţie. Ca să daĭ o lovitură noĭ suntem patru... suntem şase... suntem opt... Doĭ ar ajunge, şi în tot-d'auna suntem zece la împărţeală.

A cuĭ e vina.. eŭ nu stric...

— Nu e vina ta... şi nicĭ a mea... este a amîndorura...

— Ce fel?

— Suntem deşteptĭ orĭ nu suntem? întrebă Grosbouleau

— Suntem! rĕspunse cu convingere Lalongueur.

— Eĭ bine atuncĭ, ce ne trebue baronul care vine după ce am isprăvit noĭ să facem tot? Ce ne trebue idioţi ăştia de Nitard şi Lichet? Petite, nu zic: nu, este tinerică, se pricepe în rufărie, fără ea, ar lua lucrurĭ mititele care nu face cincĭ centime şi s'ar perde lucrurĭ admirabile... Şi pe urmă e femee... femeele perd urma şi sunt în tot-d'a-una folositoare

— Eĭ bine, ascultă Grosbouleau...

Vreaŭ să ajung la ţintă, nu umblu cu tertipurĭ cu tine... Dacă tu vreĭ, asta e cea din urmă afacere pe care o facem împreună cu dînşiĭ... să lucrăm împreună,

— Spuĭ drept?

— Parolă de onoare... loveşte aci.

(Va urma.)

Austro-Ungaria n'a autorizat pe ambasadorul sĕŭ la Paris, Comtele Hoyos, să primească funcţiunile de comisar general, şi Lordul-primar al Londreĭ nu e preşedintele comitetuluĭ Englez pentru Expoziţia Mareĭ Britaniĭ la Paris?

Nu e de admis deci, că guvernul român ar înţelege alt-fel onoarea drapeluluĭ naţional de cât cele-l'alte guverne, şi că va privi cu braţele încrucişate la sforţările conaţionalilor seĭ. Ce ar zice cine-va dacă pe un câmp de bătae, comandantul uneĭ armate, vĕzênd una din trupele sale intrată în luptă ar sta nepăsĕtor cu armele jos?

Imĭ fac datoria: Nicĭ o silinţă nu mĕ costă prea mult, pentru că am ferma speranţă că toţĭ oameniĭ care ştiŭ să'şĭ iubească ţara vor da sprijinul lor comitetuluĭ naţional. Nu maĭ avem dreptul a hesita. De multă vreme ora lucruluĭ a sunat.

G. Bibescu.

Informaţiunĭ

După proclamarea unireĭ tutulor liberalilor în întrunirile avute erĭ, d. Dimitrie Brătianu a fost obiectul unor nenumĕrate visite, carĭ i s'aŭ făcut de către mulţĭ liberalĭ-colectiviştĭ.

***

S'a telegrafiat erĭ în toate judeţele maĭ principale, despre unirea liberalilor.

***

Cu începere de la 1 Noemvrie se vor înfiinţa biurourĭ postale pe la toate gările căilor noastre ferate.

Aceste biurourĭ postale vor putea primi şi elibera mandate, groupurĭ, pachete etc.

***

D-nul colonel Argintoianu ar părăsi în curând, după cât ni se comunică, funcţia de secretar general al ministeruluĭ de rezbel, spre a relua comanda regimentuluĭ I de geniŭ.

***

Oare-carĭ nemulţumirĭ serioase s'a ridicat contra moduluĭ cum s'a formulat lista candidaţilor guvernamentalĭ la colegiul al 2-lea de cameră din capitală. Se cere scoaterea după listă a unora din candidaţĭ.

***

Zapadă de 2 palme a căzut pe toată linia de la Mărăşeştĭ până la Bacăŭ. De asemenea a maĭ căzut zăpadă la Mihăilenĭ, în maĭ multe locurĭ din judeţul Bacăŭ, precum şi în alte localităţĭ.

***

Aflăm că s'a hotărît a se pune candidatura d-luĭ Grigorie Buicliu şi la colegiul al 2-lea de deputaţĭ de Suceava, prevĕzându-se puţinele şanse ce are d-sa de a fi ales la colegiul al 3-lea de Iaşĭ.

***

La concursul ţinut pentru obţinerea de burse în şcoala superioară de medicină veterinară aŭ reuşit din 38 de candidaţĭ următoriĭ: Dim. Stamatescu, Const. Alexandrescu, Achil Constantinescu, C. St. Rădulescu, Vasile Moldovanu, G. Diaconescu, Ion Stefănescu şi Ion Sitariu.

Întrunirile publice

SALA „DACIA"

Lume. nu prea multă. Vorbeşte maĭ ântâĭ d-l *Grigorie Serurie*, carĭ în multe cuvinte compară atitudinea pe care aŭ avut-o liberaliĭ la putere, cu acea pe care aŭ avut-o conservatoriĭ. Descrie modul cum se făceaŭ alegerile sub aceştĭ din urmă, şi ajunge la conclusia că sub colectiviştĭ alegerile eraŭ curate ca cristalul.

Indeamnă pe alegĕtorĭ să voteze una şi singură lista liberală.

D. *Culoglu-Emanoil*. Vorbeşte în numele liberalilor tinerĭ, vrea să demonstre cum a înţeles guvernul junimist, că trebueşte a guverna ţara. Vorbeşte de convenţia încheiată între direcţia poştelor şi societatea de navigaţiune austriacă, o numeşte *trădare naţională* (?). Maĭ vorbeşte d. C. Dimitrescu tot în sensul celuĭ d'ântâiŭ. Adunarea se împrăştie, şi năvăleşte la Ateneŭ, ca să strige: *Unire*.

INTRUNIREA DE LA ATENEU

Să spunem maĭ ântâĭ că sala geme de lume, d-l Dimitrie Brătianu, spune că cetăţeniĭ trebue să-şĭ deschidă bine ochiĭ cuĭ daŭ voturile. Se încinge o luptă, în care ţara e pusă între primejdie şi salvare. Usurpatoriĭ o împing la primejdie. Vorbind de colectiviştĭ, spune că nu se maĭ găsesc în rândurile liberalilor, eĭ aŭ frânele guvernuluĭ în mână.

D. C. Boerescu. Vorbeşte tot în sensul d-luĭ Dimitrie Brătianu.

D. P. Grădişteanu. Arată carĭ sunt reformele înscrise în programul junimist, desfiinţarea juriuluĭ în materie de presă, înfiinţarea pedepseĭ cu moarte etc. Dacă cetăţeniĭ vroesc să fie călăiĭ lor înşişĭ, să'ĭ voteze pe junimiştĭ. Vorbeşte de convenţia încheiată între direcţia telegrafo-postală română şi societatea de navigaţiune austriacă. Spune că de la Turnu-Severin, a voit să denunţe regeluĭ această trădare, în care junimiştiĭ vor să-l facă complice. Oficiul telegrafic nu i-a primit-o.

Venind la unire spune: ne-aţĭ combătut şi v'am combătut, să uitám uniĭ şi alţiĭ, şi să împotrivim puterile noastre unite vrăjmaşuluĭ ce ne ameninţă.

D. Blaramberg. Nu se uneşte cu hoţiĭ de ceasornice, cu asasiniĭ, cu ucigătoriĭ de stradă.

Aceste cuvinte produc un zgomot asurzitor.

Uniĭ strigă „Unire", alţiĭ nu vroim unirea. D. Blaramberg se suie pe masă şi în timp de o oră aproape strigă: nu mĕ unesc cu hoţiĭ.

La urma urmeĭ, deşertându-se sala, d. Blaramberg e ridicat şi dus în triumf până acasă la d-sa.

***

Intrunirea liberalilor conservatorĭ de la Ateneŭ

Aŭ luat cuvêntul la această întrunire d-niĭ Triandafil, dr Severeanu, Dimitrie Laurian şi Pake Protopopescu.

D Triandafil, spune că alegĕtorul trebue să aleagă între liberaliĭ-colectiviştĭ şi liberaliĭ-conservatorĭ.

Radicaliĭ? Socialiştiĭ? Cine sunt? Ce sunt?

Ce vor? Intru cât priveşte pe ceĭ duoĭ d'ântâiŭ, lumea i-a vĕzut la guvern, a putut vedea guvernul cinstit al conservatorilor, şi guvernul crimelor şi a vĕrsăreĭ de sânge al colectiviştilor.

Dacă cetăţeniĭ vor maĭ voi să fie masacraţĭ pe strade, să fie loviţĭ în interesele lor, în tot avutul lor să'ĭ voteze pe colectiviştĭ.

D. dr. Severeanu. Mi se cutremură carnea când îmĭ aduc aminte cum veneaŭ la mine cetăţenĭ schingiuiţĭ, ca să el constat starea lor, şi să le daŭ certificate. Mĕ înfiorez la ideia că oameniĭ carĭ se pretind liberalĭ, aŭ putut dovedi atâta sĕlbătăcie în aplicarea liberalismuluĭ lor.

D. Laurian crede că cetăţeniĭ capitaleĭ n'ar maĭ voi să se întoarcă la nevoile pe carĭ-ĭ supunea guvernul trecut. N'ar maĭ voi să vadă lăzile Statuluĭ golite de partizaniĭ sincerĭ aĭ liberalilor-naţionalĭ.

D. Pake Protopopescu vorbeşte maĭ mult de d-sa, că a dat dovezĭ de cinste în administraţie. Despreţueşte risipa lucruluĭ public, şi doreşte îmbunătăţirea luĭ pe cât se poate maĭ mult.

Adunarea se termină cu vorbele: Să ne întâlnim la urnă.

Ultime informaţiunĭ

Agenţia „Havas" ne comunică că mâine va apare în Monitor decretul regal, care pune secuestrul pe linia Lemberg-Cernăuţĭ-Iaşĭ.

Această mĕsură curat administrativă nu atinge întru nimica interesele acţionarilor ale căror drepturĭ vor fi respectate.

***

D. Alex C. Catargi, candidat conservator independent la coleg. I de Ilfov a publicat profesiunea sa de credinţă.

Ea conţine opt considerante şi anume: 1) Improprietărirea după chipul legeĭ din 1864 pe moşiile Statuluĭ. 2) vênzarea în loturĭ maĭ marĭ, 3) reforma creditelor agricole, 4) menţinerea judecătoriilor comunale şi întinderea competinţeĭ lor asupra contravenţiunilor, 5) modificarea legeĭ prestaţiunilor în natură, 6) îmbunătăţirea soarteĭ cleruluĭ mirean, 7) gradaţiunea învĕţătorilor, 8) înfiinţarea de spitale şi spiţeriĭ rurale.

***

D. G. Vlădoianu ni se plânge, că ierĭ venind la orele două la întrunirea de la Ateneŭ a fost înconjurat de o bandă de oamenĭ necunoscuţĭ de d-sa care l'aŭ oprit de a intra. Retrăgĕndu-se, banda s'a luat după d-luĭ şi l'a înjurat strigându-ĭ ce tot are cu d. Costică Boerescu. Poliţia intervenind la timp d. Vlădoianu a putut scăpa teafăr.

Ar fi de dorit ca să se stârpească aceste obiceiurĭ colectiviste.

***

Mare teamă e că principele Ştirbeĭ nu va reuşi la Craiova. D. Pop cu partizanĭ seĭ, l'aŭ părăsit.

***

Aflăm că liberaliĭ-disidenţĭ sunt decişĭ a ţine o nouă întrunire publică, în care se va lămuri situaţia acelor liberalĭ carĭ resping unirea.

***

Sâmbătă se deschide sesiunea consiliilor judeţiene din ţară.

***

Se vorbeşte că îndată după alegerĭ, d. Leoveanu, unul din sprijinitoriĭ primaruluĭ capitaleĭ, va fi numit inspector de poliţie.

***

S'a condus spitaluluĭ Brâncovenesc 11 ţĕranĭ din comuna Buzeştĭ, judeţul Ilfov, muşcaţĭ de un lup turbat.

***

A apărut în Slatina un ziar nou hebdomadar numit *Oltul*.

El declară că va susţine regimul actual şi că e contra colectivităţiĭ.

***

Curtea cu juraţĭ din capitală a achitat azĭ pe Nicolae Stoian, acuzat pentru omor, sĕvîrşit fără voia luĭ.

***

După cum se vorbeşte, d. Orĕscu are cele maĭ multe şanse de a reprezenta în Senat colegiul universitar din Bucureştĭ.

***

Aflăm că se va prevedea în budgetul ministeruluĭ instrucţiuneĭ publice, înfiinţarea uneĭ şcolĭ secundare de fete în Focşanĭ.

***

Suntem în poziţiune de a putea afirma că unul din miniştri a primit foarte bine ştirea despre unirea liberalilor.

A fost înştiinţat şi Regele despre acest eveniment.

***

D. Blaramberg întrebat de se va uni cu conservatoriĭ ar fi rĕspuns: „Nicĭ-odată nu voiŭ da cel maĭ neînsemnat concurs unor curtezanĭ aĭ Palatuluĭ."

***

Ni se comunică că d-niĭ I. şi D. Brătianu s'aŭ împăcat şi pupat azĭ la ora 11 în sala Hoteluluĭ de France.

***

Doamna şi d-rele Hitrovo aŭ sosi azĭ în capitală, ele pleacă la Atena.

D. Hitrovo va sosi Vinerĭ.

Serviciul telegrafic

al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Bruxela, 20 Octomvrie. — „Nord" constată indiferenţa opiniuneĭ ruseştĭ în privinţa călătorieĭ luĭ Wilhelm II în Italia, dar arată din contra efectul cel bun produs în lumea rusească de primirea făcută marilor ducĭ la Constantinopol.

Havre, 20 Octomvrie.—Marca (écusson) consulatuluĭ german din acest oraş a fost smulsă în timpul nopţiĭ. Sub-prefectul a exprimat consuluĭ pĕrerea sa de rĕŭ în privinţa acestuĭ incident, şi a declarat că a deschis o anchetă.

Paris, 20 Octomvrie. — Generalul de Miribel e numit comandant al corpuluĭ VI de armată al căruĭ sediu e la Châlons-sur-Marne.

Ala, 20 Octomvrie. — Impĕratul Germanieĭ a trecut pe aci, sosind acĭ o depeşă a regeluĭ Humbert, reînoindu-ĭ protestările sale de amiciţie şi mulţumirile sale pentru vizita sa.

Wilhelm II, a respuns printr'o telegramă afectuoasă, în care a reînoit regeluĭ Humbert expresiunea adânceĭ sale mulţumirĭ pentru primirea ce i s'a făcut în capitala Italieĭ şi la Neapole.

Münich, 20 Octomvrie. — Impĕratul Wilhelm a trecut pe aci, după 6 ore seara, fără a se da jos din vagon.

Roma, 20 Octomvrie. — Majestăţile Lor şi familia regală aŭ plecat spre seară la Monza.

Hamburg, 20 Octomvrie. — Se asigură că principele de Bismarck, a acceptat invitaţiunea Senatuluĭ de a asista la serbările ce se vor da la 29 Octomvrie, dacă starea sănătăţiĭ sale îĭ va permite aceasta deplasare

Belgrad, 20 Octomvrie. — Regele a acceptat demisiunea ministruluĭ de finanţe, şi a încredinţat interimul acestuĭ departament d-luĭ Mijatovicĭ, ministrul afacerilor străine

ULTIMA ORĂ

Potsdam, 21 Octomvrie. — Impĕratul a sosit la $8^1/_4$ dimineaţa La staţiunea Drewitz, el era aşteptat la gară de Impĕrăteasă. Majestăţile Lor se duseră îndată la Palatul de marmoră.

Paris, 21 Octomvrie. — „Republica Franceză" blamează permutarea generaluluĭ Fevrier, şi înlocuirea luĭ prin generalul de Miribel, pe care ar fi voit să'l vază numit şef al statuluĭ-major general.

Petersburg, 21 Octomvrie. — Ministrul afacerilor străine a decis să aleagă de acum înainte pe consuliĭ ruşĭ în porturile străine din foştiĭ ofiţerĭ de marină.

Viena, 21 Octomvrie. — Principele Henric de Prusia a sosit spre a mulţumi Impĕratuluĭ, pentru numirea sa ca căpitan de corvetă. El a fost primit la gară de împĕratul şi de principele moştenitor.

Belgrad, 21 Octomvrie. — Ministrul Franasovicĭ merge la Atena, ca să reprezinte pe regele la serbările Jubileuluĭ

Roma, 22 Octomvrie. — Ştirile nenorocireĭ întêmplate pe calea ferată între Grassano şi Salandra sunt din cele maĭ grave. Noue vagoane aŭ fost sfărâmate şi 4 îngropate. Pân'acum s'aŭ scos 70 de rănițĭ şi 90 de morţĭ.

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Domneĭ No. 15 bis.